

end vore, ikke at tale om den overfløse Tobak, der selvfølgelig har endnu højere Værdi. Det er imidlertid meget vanskeligt at fastsætte bestemte Regler for Tobaksværdien. Jeg tror dog ikke, man bør gaa saa vidt, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds gjorde, idet han sagde, at vi kun burde paalægge en Afgift, som omtrent svarede til den foreslaaede Tobakforhøielse. Man maa nemlig erindre, at der for nogle Aar siden har fundet en meget betydelig Tobakforhøielse Sted her i Landet, og derved med det Samme en meget betydelig Forøgelse af Beskyttelsen for indenlandsk Tobak. Forhøielsen, som indtraadte i 1864, var ikke, som det er sagt, 40 pCt. af den tidligere Told; thi medens der før den 1ste April 1864 svarede i Indførselstold af Tobak $1\frac{1}{2}$ Sk., forhøiedes den efter 1ste April 1864 til 7 Sk., idet baade Loven af 1863 — den almindelige Toldlov — og Krigsskatsloven af 1864 saintidig traadte i Kraft; der fandt altsaa i 1864 en Forhøielse Sted fra $1\frac{1}{2}$ Sk. til 7 Sk. Det er denne meget betydelige Forhøielse, som har fremkaldt den indenlandske Tobaksaal, og jeg tror, at denne — det være sagt ganske i Forbigaaende — vistnok er noget større, end man efter Opgivelserne fra det statistiske Bureau skulde tro, da der ikke har eksisteret noget Middel til at kontrollere de Opgivelser, som have fundet Sted. Tolden er allerede for Diebliffet meget høj, og dette er blevet udtrykt for mig saaledes, at man under visse Konjunkturer kan staa sig ved at indstibe indenlandsk Tobak, forsaavidt man kan faae Toldgodtgjørelse for den, og kaste den i Vandet; man staa sig, som sagt, under visse Konjunkturer, bedre derved, end ved at sælge den. Naar Begunstigelsen er saa høj, viser det sig ganske aabenbart, at der er unaturlige Forhold tilstede. Nu lægges der en yderligere Forhøielse af 5 Sk. paa Tobaken, hvilken vel ganske sikkert ikke vil frembringe en tilsvarende Prisforhøielse af 5 Sk.; men jeg vil sige, at den vil frembringe en Prisforhøielse af Halvdelen eller Totrediedelen; i det Sele tror jeg ikke, at nogensomhelst Forhøielse af Tolden paa Tobak vil fremtvinge den samme Forhøielse i Salgsprisen. Man vil, efter mit Skøn, komme det Rette temmelig nær ved at sige, at Afgiften pr. 180 Pd. skal sættes til et Beløb af $\frac{2}{3}$ Del af den til enhver Tid gjældende Indførselstold. Naar man gjør denne Forandring i Lovforlaget, tror jeg, man kan undgaa Bestemmelserne om en Overgang for dem, der nu dyrke Tobak; jeg tror, det kan siges, at der i disse Bestemmelser findes megen Uretfærdighed i forskellige Henseender. De, der have begyndt Tobakdyrkingen under en Told af 7 p. pr. Pund, vedblive nemlig efter Regeringens Forslag at have Afgiftsfrihed under en Told af 12 p. pr. Pund, og derved faae de en yderligere Beskyttelse, end de hidtil have haft. Ligesom der

allerede ved Krigstolden og ved tidligere Toldforhøielser har bestaaet en Beskyttelse for dem ud over den, de havde før 1864, saaledes ville de nu for de første 5 à 10 Aar faae endnu en yderligere Begunstigelse; men det kan dog ikke være Meningen. Regeringens Mening maa være at bringe Begunstigelsen til efterhaanden at falde bort; men den begynder med at lade den stige meget betydelig, endog med 70 pCt. Naar man fastsætter Afgiften omtrent paa den Maade, som jeg har tilladt mig at antyde, nemlig til et Beløb af Halvdelen eller Totrediedelen af Indførselstolden, tror jeg ikke, man begaar nogen Uret ved at stryge disse Overgangsbestemmelser, thi de, som nu dyrke Tobak, ville da i Forhold til den Told, der agtes ansat, have omtrent lige Vilkaar, som nu i Forhold til den Told, der for Diebliffet gjælder; maasse noget ugunstigere, men det er heller ikke Meningen at forhøie Beskyttelsen. — At det ærede Medlem for Bornholm (Kosob), som ifjor foreslog Præmier for en ypperlig Dyrkning af Husmandslopper, der fordeltes paa en alt Andet end ypperlig Maade, iaar foreslaar Præmier for en ypperlig Dyrkning af Tobak paa Husmandslopper, fordelte maasse paa en fortrinlig Maade, finder jeg er i meget god Overensstemmelse.

Berg: Principet i nærværende Lovforslag er vel det samme som i det foregaaende, men Maaden, hvorpaa det skal gennemføres, er forskjellig, og Forholdene, som skulle tages i Betragtning ved Sagens Gjennemførelse, ere ogsaa forskellige; derfor tror jeg, at man berettiget kan stille sig paa et ganske andet Standpunkt lige over for dette Lovforslag end lige over for det foregaaende. Det er nemlig bekendt, at naar Tobakdyrkingen er gaaet frem, er det sket under Opmuntring af den hidtil bestaaende Lovgivning, og dertil maa man tage Hensyn, for saa vidt de vedkommende Egne nu engang have indrettet sig derpaa. Det er ikke blot lige over for den enkelte Arbejder og den enkelte Jordbruger, man er forpligtet til at tage et saadant Hensyn, men maasse ogsaa ligeoverfor hele Kommunen, thi i de enkelte Kommuner, hvorom der er Tale, kan der netop paa Grund af Fabrikdyrkingen have samlet sig flere Familier, som ellers ikke vilde være komne til at bo just paa de Steder, og som for saa vidt de ikke paa samme Maade kunne vedblive at ernære sig ved denne Virksomhed, ville komme til at falde fattigvæsenet til Byrde. For saa vidt den nuværende Lovgivning har fremkaldt de nu bestaaende Forhold, skyldes vi altsaa ogsaa saavel de vedkommende Private som Kommunerne ved mulige Forandringer at tage Hensyn dertil. Hertil kommer, at medens vi ved det foregaaende Lovforslag ikke i og for sig bestalte Sufferredyrkingen, men derimod Tilvirkningen af Suffer, er det her omtrent Tobakdyrkingen, men egent-